

Giới thiệu Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em

Chuyện tình hay trong Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em của Phượng Nghi xoay quanh truyện tình yêu, mối tình học sinh của cô nàng đầu gấu toàn vùng khép tiếng.

Trong một lần cứu cô bé bị bắt nạt đã gặp được anh, tình tiết đồng nhịp với bộ tứ huyền thoại.

Mối tình này sinh từ đó, đọc truyện sẽ rõ nhé...

Nó: Triệu Hoàng Phương Nhi

Hắn: Trương Thiên Hoàng

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tình Cờ

Giữa đường phố đông vui tấp nập, người người đi lại. Dưới ánh chiều tà của buổi hoàng hôn. Ở trước một cửa hàng tiện lợi, một anh chàng với chiếc áo sơ mi trắng cùng chiếc quần sẫm màu đậm chất thư sinh đang chờ cậu bạn thân.

Anh bạn ở giữa đám đông vẫy gọi hắn. Hai người vừa đi vừa nói chuyện bỗng có đám đông gần chỗ hắn đi tới. Tên bạn hắn vốn tính tò mò thích xen vào chuyện người khác nên vội kéo hắn chen lẫn vào đám đông.

Bốp... bốp... Những âm thanh đánh đấm liên hồi từng tiếng từng hồi đập vào tai hắn. Trong đám đông đó đưa học sinh đang đánh mấy thằng sỗ dây mình. Đứa bị đá ra lại lồm cồm bò dậy lao vào đánh tiếp. Nhóc con xông vào khế nói:

- Tụi bay rảnh hơi thật.

Rồi lại đánh chúng tới tấp, mọi người nhủu mày thán phục đứa học sinh này quả thực can đảm.

Thằng bạn của hắn vội nói:

- Nhóc đó thật kiên cường.

Hắn đáp lại thằng bạn một câu hoàn toàn trái ngược:

- Đầu gấu.

Cô gái nước mắt ngấn nước mắt dài tầm 16 tuổi mặc bộ đồng phục lưng đeo chiếc balô hồng nhạt. Cô bé đưa tay đặt lên tay nhóc rồi cố gắng đứng dậy nói:

- Em không sao! Cảm ơn chị.

- Lần sau gặp chuyện gì thì cứ nói với chị. Chị sẽ giúp.- Nhóc viết số điện thoại đưa cho cô bé.

- Dạ.

Cô bé cảm ơn giấy rồi cúi đầu chào ra về. Đám đông cũng đã giải tán giờ mới có thể nhìn kỹ. Nhóc đó đội mũ mặc váy đồng phục nhà trường vai đeo balô. Anh bạn của hắn khế nói:

- Hoá ra là con gái lại ra tay trượng nghĩa rất có khí chất anh hùng.

- Đi thôi.- Hắn quay mặt đi vội chạm vào ánh mắt của nó. Ánh mắt không thể diễn tả bằng lời nói.

Hắn vội tránh ánh mắt đó vội vã bước đi, anh bạn cũng theo bước hắn. Cô nhóc cũng rảo bước ra về nhà cũng may không có vết thương nào. Nếu mẹ nó mà biết nó đánh nhau thảo nào lại cho nó nghe một bài vọng cổ từ bao đời nay được gia tộc nó gìn giữ.

Ở quán ăn bên đường hắn và anh bạn đang chờ hai bát phở bò. Anh bạn liền nói:

- Đường đường là một đại thiếu gia kiêm thầy giáo nổi tiếng lại đi ăn tại một quán vỉa hè tôi thật sự khâm phục cậu.

Vừa ngắt lời người chủ quán bung hai bát phở bỏ đặt xuống bàn dịu dàng nói:

- Mời quý khách.

- Cảm ơn cậu.

- Đùng khách sáo cậu là khách quen của quán tôi mà.

Rồi chị quay lưng phục vụ khách hàng khác. Anh bạn nở nụ cười mang ý nghĩ đầy mỉa mai.

- Còn là khách quen của cô bạn thời đi học nữa chứ.

- Ăn đi không nguội bây giờ.

- Ukk.

Anh bạn vội cầm đũa xem tại sao hắn lại thích ăn phở như vậy. Ăn xong mấy miếng đầu tiên anh bạn nhìn hắn tươi cười thoả mãn, phải công nhận là nó rất ngon. Đang ăn anh bạn chợt nhớ đến chuyện khi nãy rồi bắt đầu mỉm cười. Trong khi anh bạn mãi ăn thì hắn đã ăn xong rồi ngồi chờ anh bạn. Anh bạn khâm phục tài ăn phở của hắn đã đạt tới cao siêu; cả nước lẫn cái đều hết sạch, trắng trơn không còn gì.

Bỗng nhiên một giọng nói trong trẻo có chút quen quen từ xa vọng lại:

- Chị ơi! Cho em bát phở.

- Đợi chị chút. - Chị chủ quán nói vọng ra.

Nó tháo chiếc balô đặt xang một bên cạnh. Nó hí hửng lấy đũa trong ống giờ lên như con mèo Tom trong "Tom & Jerry" đang chờ đồ ăn. Cô đang rất vui vì về mẹ phải đi công tác, điều đó có nghĩa là cô sẽ được ăn ở ngoài. Chị chủ quán bung bát phở nghi ngút khói tiến lại bàn. Vừa đặt bát xuống chị liền ngồi xang ghế bên cạnh hỏi han:

- Sao hôm nay tới quán chị thế hả?

- Hôm nay, mẹ vừa đi công tác lên được tự do chị ạ!

- Thế hả! Đạo này mẹ ổn chứ?

- Vẫn thế! Sao chị không về nhà sống? - Cô vừa ăn vừa nói.

- Con gái con đũa vừa ăn vừa nói không tốt đâu!

- Chị lại giống mẹ rồi. Tối chị mới bán phở thế ngày chị làm gì?

- Giúp ba mẹ cai quản công ty.

- Vậy vẫn còn thời gian bán phở cơ đấy. Không hở là chị em

- Quá khen. Thôi chị đi tiếp khách ăn nữa không để chị lấy.

- Dạ thôi! Ăn nhiều tối khó ngủ lắm.

- Vậy chào nhóc. _ Chị mang bát quay đi.

- Em đâu còn bé đâu mà gọi là nhóc. Có chị già y hai mươi sáu tuổi chứ ít gì mà còn chưa có mảnh tình nào vắt vai coi chừng ế đó chị. _ nó phun ra một tràng rồi thu dọn đồ ra về. Nghe xong lời trách cứ của nó xong cũng là lúc anh bạn ăn xong. Anh bạn trầm trồ phục việc ăn phở như chớp mắt của nó. Hắn đứng dậy trả tiền và đi ngang qua nó đột nhiên hắn dừng lại ba giây rồi tiếp tục đi. Anh bạn thấy nó nhận ra ngay cô gái hồi nãy liền chạy tới chào hỏi:

- Chào nữ anh hùng.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bắt Truyen

Nghe được lời chào hỏi, nó bắt đầu ngơ ngác nhìn anh bạn. Thấy vẻ mặt của nó anh bạn nói tiếp:

- Em ngạc nhiên cũng đúng. Hồi nãy anh thấy em đánh nhau với mấy tên du côn để cứu một bé gái.

Nó chợt hiểu ra liền đáp:

- Chuyện thường ngày rồi anh.

Nghe xong anh còn ngạc nhiên hơn, hoá ra ngày nào cô nhóc cũng xảy ra chuyện này 1-2 lần. Chợt nó cảm giác sau lưng có một luồng khí lạnh thổi vào. Một cảm giác khó chịu không hề nhẹ, nó cười nói với anh bạn:

- Hình như có người đang chờ anh thì phải.

Nghe xong anh bạn cuống quýt xao đầu vội nói:

- Thôi chết! Anh quên thằng bạn anh ghét nhất chờ đợi ai đó. Hôm nay nó chờ hai lần rồi, lần này là lần thứ ba. Thôi chết anh rồi!

Nó grọng cười nói:

- Vậy anh ra ngoài đi.

Anh bạn vội rút danh thiếp đưa cho nó.

- Anh là Duy có gì cứ liên lạc với anh.

Anh bạn vừa ngát lời giọng nói từ phía sau toả luồng khí ón lạnh đến tận xương tủy. Hắn gắt rồi xách cổ anh bạn lôi đi:

- Nói nhiều đi thôi.

Anh bạn kêu la thảm thiết nhưng không làm được gì chỉ nhận được ánh mắt thông cảm cho số phận của anh.

- Cứu!!!!

Gần đó có một nhà vệ sinh hắn kéo anh bạn vào trong rồi đóng sập cửa lại. Thấy hành động đáng ngờ đó thâm tâm nó liền trỗi dậy một suy nghĩ. Rồi từng bước từng bước tiến lại gần nhà vệ sinh. Càng tiến lại gần nó càng nờ nụ cười tinh ranh, tiếng kêu la thảm thiết trong đó vọng ra.

- Đừng mà lần sau tôi không thể nữa!

- Còn có lần sau.

- Không... không... có lần sau.

-...

- Á!!!

-...

- Cậu... không... biết đau à...

-...

- Dù sao vẫn phải nhẹ một chút chứ!

- Còn dám nói.

- Á...á...á!!!

Cạch

Có tiếng mở cửa nó vội lấp, chạy ra xa rồi giả vờ như cũng đang định vào nhà vệ sinh.

Hắn trông thấy nó cũng lạnh lùng đi qua. Cảm giác hắn đi qua nó cảm thấy ón lạnh đến tận xương tủy. Ngay cả đôi mắt với mấy băng đảng nó không cảm thấy như thế. Còn anh bạn bước ra với khuôn mặt đã xuống sắc trầm trọng, quần áo thì xộc xệch lôi thôi bước ra. Thấy nó anh bạn - tên Duy - liền cười nói:

- Anh đi trước nhé!

Ý nghĩ không mấy trong sáng hiện lên trong đầu nó. Nghĩ thôi là nó lại sờn cả gai ốc. Không lẽ nào hắn đang ghen sao, nó vội vàng 2 tay ôm chính mình sợ thật nhưng vẫn nhếch môi khẽ nói:

- Anh Duy và anh ta mong một ngày gặp lại.

Nó nói vọng vào trong quán:

- Em về đây chị.

- Mai lại ghé nha.- Chị nói vọng ra

- Xem mẹ có về không đã chị ạ!

Nó bước ra khỏi quán, vui vẻ về chuyện xảy ra ngày hôm nay. Gặp được hai người của "thế giới khác". Về đến nhà, nó đi lên phòng đặt chiếc balô lên bàn học nhẹ nhàng mở chiếc tủ quần áo. Màu chủ đạo là màu đen tôn nên vẻ đẹp quý phái của bộ quần áo. Sau đó là màu trắng phần lớn là áo sơ mi biểu tượng sự tinh khiết. Màu hồng phần là màu nó thích nhất nhưng rất ít khi xuất hiện trong tủ. Một bộ duy nhất mang màu xanh da trời nhẹ biểu tượng cho mong muốn được tự do. Chiếc váy màu xanh rất ít khi được dùng đến nhưng lại là chiếc váy nó thích nhất. Khi nhìn chiếc váy tâm trạng nó lại muốn có sự tự do không muốn bị ràng buộc. Nó với tay lấy chiếc váy ngủ màu trắng nhẹ nhàng nói nên tâm trạng hôm nay của nó khá vui. Nó bước vào nhà tắm mỗi lần vui nó lại ngân nga vài câu hát, mỗi khi buồn thì trầm ngâm suy tư. Đó là thói quen sẵn có của nó. Tắm xong nó ngồi vào bàn làm bài tập không khéo lại bị "phù thủy" của lớp sử đẹp mắt. "Phù thủy" không ai khác chính là cô giáo của nó. Đạo này cô giáo còn có thai nữa chứ. Người ta nói phụ nữ có thai hết sức thất thường vậy nên chỉ khổ cho học sinh mà thôi. Nó lại còn là lớp trưởng nữa chứ dù không muốn làm thì vẫn phải làm để học sinh trong lớp noi theo. Làm một hồi nó gấp cuốn sách lại, soạn đầy đủ để ngày mai tới trường. Nó tắt đèn khẽ chìm vào giấc ngủ sâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Gặp Lại

Bình minh lên cùng những tia nắng mờ nhạt lan tỏa vào những ô cửa sổ trong căn phòng. Những tiếng bước chân từ từ đến phòng hiệu trưởng.

Phòng hiệu trưởng

Người đàn ông trung niên đang cầm tách trà rót vào chiếc chén xinh xinh trên bàn. Ông nở nụ cười nói :

- Thiên Hoàng, lớp lớp 12A1 giao lại cho cháu.

- Cháu biết rồi thưa chú . - Hắn đáp lại.

- Lát nữa lớp trưởng của 12A1 sẽ lên gặp cháu .

- Dạ. - Hắn đưa chén trà lên thưởng thức.

Cốc ... Cốc ...

Tiếng gõ cửa cửa phát ra từ bên ngoài được sự cho phép của hiệu trưởng nó mở cánh cửa bước vào. Hôm nay, nó ăn mặc có chút khác biệt vẫn bộ đồng phục đó nhưng kèm theo là cặp kính 0° với tóc bím hai bên . Nhưng nhìn vóc dáng đó cũng đủ để hắn nhớ đến người " đầu gấu " hôm qua . Nó cũng nhận ra hắn, người đi cùng anh chàng Anh Duy không ngờ gặp lại nhau nhanh như vậy. Nó khẽ cười cúi đầu chào hắn và hiệu trưởng rồi nói :

- Thầy gọi em có việc gì ạ.

Thầy hiệu trưởng đứng dậy giới thiệu hắn với nó :

- Đây là chủ nhiệm mới của lớp em. Cô Như Mai xin nghỉ phép ở nhà dưỡng thai, có thể xin nghỉ phép hết năm học này. Em đưa thầy ấy về lớp đi.

- Dạ mời thầy ạ. - Nó cúi chào thầy hiệu trưởng và nhường đường cho hắn.

- Chào thầy - Hắn cũng chào thầy hiệu trưởng và đi ra ngoài.

Nó chạy theo sau rồi dẫn đường đến lớp cho hắn. Hắn đi qua lớp nào lớp nấy đều có những ánh mắt ngưỡng mộ của các cô nàng học sinh. Nó thầm nghĩ : " Anh ta có đẹp trai lắm đâu mà ai cũng nhìn. Anh ta cũng không thuộc thế giới chúng ta đâu, mọi người." Nó đang gào thét trong thâm tâm, hắn thờ

ơ lạnh lùng tỏ vẻ không quan tâm. Cô bước vào lớp về chỗ của mình và hô to :

CÁC BẠN ĐỪNG

Lúc đó anh cũng bước vào rồi giọng nói lạnh lùng cất lên :

- Các em ngồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Giới Thiệu

Học sinh bắt đầu ngồi xuống, các cô nàng giờ mới xem ai bước vào lớp mình. Mọi ánh mắt đổ dồn về phía hắn. Một chàng trai cao ráo, mặc chiếc áo sơ mi trắng cùng chiếc quần âu sẫm màu i ngày hôm đó qua. Hắn lại cất lên giọng nói lạnh lùng đó.

- Tôi là Trần Thiên Hoàng, từ giờ sẽ làm chủ nhiệm của lớp .

Nghe xong cả lớp bắt đầu bàn tán và một cánh tay giơ lên, hắn cho phép đứng dậy.

- Thưa thầy, cô Như Mai đâu ạ . - Bạn học sinh A nói.

- Cô ấy nghỉ dưỡng thai đến hết năm học này.

- OH !!! Cả lớp đồng thanh (trừ nó)

- Thầy dạy môn gì ạ ! - Học sinh A hỏi tiếp.

- Cô Như Mai dạy Sinh và Toán của lớp phải không ?

- Đúng ạ ! Cả lớp đồng thanh (trừ nó)

- Tôi sẽ dạy hai môn đó. Chúng ta bắt đầu học bài, các em mở sách ra.

Hắn bắt đầu giảng bài của mình. Mấy bạn nữ ngồi dưới vừa chép bài vừa ngắm thầy giáo như gặp được bạch mã hoàng tử của mình. Có học sinh còn bàn tán về tuổi của hắn nữa, người nói 24, người nói 28, vân vân và mây mây. Nó vẫn im lặng chăm chú vào bài.

Hết tiết đầu tháng bạn từ hồi sửu nhi đang ngồi cùng bàn với nó quay sang nói :

- Bỏ nghỉ thầy giáo bao nhiêu tuổi ??

- 26 - Nó buông miệng trả lời.

- Sao bỏ biết ??

- Đoán.

- Nhỡ sai thì sao ?

- Mà thấy tao đoán sai bao giờ chưa, Tiểu Ân.

Anh bạn vội lắc đầu có một chút vui vui. Nó vẫn chú tâm vào những cuốn sách. Anh bạn ngồi cùng nó tên đầy đủ là Ngô Gia Ân, tên thường gọi là Tiểu Ân. Còn nó là Triệu Hoàng Phuong Nhi, học sinh đứng đầu toàn trường. Tiểu Ân theo nó lâu nay cũng gần chục năm rồi. Trong mỗi lần nó đi đấu đá đều có quân sư hậu thuẫn và giúp nó chính là Tiểu Ân. Tiểu Ân cùng lắm là cao hơn nó vài phân, khuôn mặt khá đẹp trai nó cứ nhìn là muốn bắt nạt . Tiểu Ân trầm ngâm một hồi liền nói :

- Tôi thấy thầy giáo cứ là lạ.

Nó vẫn bình thản đọc sách, hỏi lại một cách không mấy quan tâm:

- Why ?

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Dầu Gầu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đụng Độ(1)

- Tôi thấy thầy giáo cứ là lạ.

Nó vẫn bình thân đọc sách, hỏi lại một cách không mấy quan tâm.

- Why ???

- Tại tiết hội này thầy cứ nhìn về phía này nên tôi nghĩ thầy có vấn đề gì đó.

- Ừ.

Vừa ngắt lời nó chợt nhận được một tin nhắn. Nó liền gấp vở cất vào cặp đứng dậy nói:

- Tiết sau là tiết sinh, mày nói với thầy là ta bị đau bụng xin xuống phòng y tế. Nhớ chép đầy đủ rồi đưa vở cho ta mượn vở.

- Có vụ hả ??? - Nhìn bộ dạng của nó Tiểu Ân biết ngay sẽ xảy ra chuyện gì.

- Không hổ là theo ta lâu như vậy. Ta đi đây .

Nó nhanh chóng bước ra khỏi lớp vội chạy tới WC. Đứng trước gương tháo bỏ chiếc kính 0°, gỡ bím tóc đuôi sam trẻ con chuyển thành buộc cao, mái che mắt một mắt và trên tay cầm một chiếc túi được giữ rất kỹ lưỡng. Nó ra khỏi WC vội chạy lên sân thượng một cách nhanh nhất. Nó không ngờ hôm nay chúng lại cả gan đi khiêu chiến với nó. Số điện thoại chúng nhắn tin cho nó chỉ là một trong số điện thoại phụ của nó mà thôi.

[Chiến . Sân thượng luôn và ngay]

Chúng là một trong những học sinh cá biệt có tiếng của trường. Nó cũng có tiếng không kém, có thể nói là vượt xa. Ai ai trong trường cũng biết đến cái tên " Hắc Nhi ". Là đầu gấu nhất trường nhưng chưa ai biết khuôn mặt thật sự của nó ra sao. Những kẻ đã giao đấu thì nói là nữ, những người ngưỡng mộ sức mạnh lại nói là nam. Còn rất nhiều ý kiến bao xung quanh cái tên " Hắc Nhi " đó. Mọi thứ chỉ là một ẩn số mà thôi.

Bọn chúng đâu ngờ đối thủ đáng gờm mà chúng đang khiêu chiến lại chính là cô lớp trưởng ngây ngốc của lớp 12A1. Chỉ là một con bé một sách nhà quê được thầy cô quan tâm đâu chứ. Và thầy cô cũng đâu ngờ đứa học sinh chăm ngoan, luôn đứng đầu toàn trường có chút yếu đuối, lễ phép. Lại gây lên lịch sử hào hùng của trường nhỉ.

Hồi còn học cấp 1 nó đã đạt được đai đen Taekwondo cùng với Tiểu Ân và nhỏ bạn thân. Nó với nhỏ bạn thân chẳng kém nhau là mấy, có mỗi Tiểu Ân là đứa kém nhất trong ba đứa.

Cạch

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Dầu Gầu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đụng Độ (2)

Cạch

Cánh cửa sân thượng mở ra 1 cô gái với mái tóc buộc cao, mái che mắt một mắt với chiếc mặt nạ đen tuyền đầy bí mật. Nó chậm rãi bước đến chỗ đám con trai cao lều nghều tầm hơn chục đứa. Tên đại ca đứng lên trước huênh hoang nói lớn, cười đặc ý:

- Nghe danh đã lâu tưởng chừng ghê gớm. Nào ngờ chỉ là một con nhóc.

- Cứ tưởng gặp được gặp đối thủ đáng gờm nào ngờ đầu toàn bọn tép riu. _ Nó cũng chả kém, khẽ nhếch môi cười châm chọc.

- Mày nói cái gì? - Một tên khuôn mặt bặm trợn tức tối nói :

- Tụi bay đánh võ mồm hả. Muốn đánh thì đánh, đừng làm tốn thời gian của tao. - Nó tỏ vẻ không quan tâm đến tên đó rồi nói tiếp.

- Nhóc làm gì phải nóng. - Tên đại ca gượng cười hất hàm đủ để khiến bọn đàn em hiểu nên làm gì.

Được lệnh cả đám xông tới phía nó. Nó vẫn thản nhiên đứng khoanh tay kệ chúng xông tới. Chúng vung tay đánh về phía nó, đánh bên trái nó lế sang bên phải, đánh bên phải nó lế sang bên trái. Chúng tức tối không làm gì được liền vây quanh đánh liên hoàn. Nó nhếch môi, ra tay nhanh chóng, chưa tới 3 phút bọn chúng đã bán mặt cho đất, bán lưng cho trời, chỉ còn lại mỗi tên đại ca. Tên đại ca tức tối xông lên chưa đầy 10 giây, nó dùng một cước duy nhất đá tên đó bay xa. Nó quay mặt đi phui tay nói :

- Không ra gì thì đừng khiêu chiến kéo nhục mặt.

Nó đi vào WC tháo chiếc mặt nạ, thả tóc xuống và kết bím lại như trước, đeo chiếc kính 0° để trở về cô học sinh mẫu mực. Nó đi tới nơi nghỉ ngơi sau mỗi trận giao đấu đó chính là pho y tế thân thương. Chị bác sĩ biết nó sao đang trong tiết lại xuống phòng y tế nên chẳng nói gì. Chị lạng lẹ quan tâm đến xem có vết thương nào hay không mà thôi. Chị phải khám phục nó, cứ đánh nhau với mấy tên nam sinh rất ít khi thấy vết thương trên người nó. Trong cả trường có duy nhất 2 người biết thân thể thật của nó đó là Tiểu Ân và chị bác sĩ - chị Ngân. Sau khi được bác sĩ kiểm tra, nó nằm ra giường ngủ một giấc ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bí Mật

Tiếng chuông reo hết tiết nó chào chị Ngân rồi về lớp. Vừa ngồi vào chỗ tiểu ân đã hỏi dồn dập:

- Sao, đối thủ đáng gờm chứ? Bị thương không? Có cần nghỉ ngơi không?

- Bọn chẳng ra gì. Không một vết thương. Nghỉ rồi.

- Không hở "đại tỉ" của cả đám.

- Nói nhỏ chút lộ bây giờ.

- Uk. Vờ này lấy không? _ Tiểu Ân đưa vờ ghi tiết trước cho nó.

- Tất nhiên. _ Nó thuận tay nhận lấy.

- Tiểu Nhi nè tôi thật sự rất khâm phục bồ.

- Về điều gì? _ nó vừa chép lại bài vừa nói.

- Bồ một mặt là học sinh chăm ngoan, học giỏi, lễ phép, biết nghe lời, hơi yếu đuối trong tình cảm, cứng rắn khi điều hành lớp khiến ai nấy đều nể phục. Mặt khác khinh người, không sợ trời không sợ đất, ngang tàn đến tột cùng, là đầu gấu có tiếng trong và ngoài trường khiến ai cũng phải nể phục và khiếp sợ. Tôi không thể hiểu nổi sao bồ có thể đảm nhiệm được hai nhân cách song song mà tính cách trái ngược nhau cùng một thời điểm như vậy?

- Học giỏi "đại ca" trong nhà mới dễ yên cho đầu đá. Khác lễ phép nghe lời thì cứ chờ lên thót. Đầu gấu thì mới khiến đám con trai nể phụ nữ. Nói chung không lên coi thường phụ nữ hiểu không?

- Đúng là chỉ "đại ca" nhà bồ mới xử được bồ thôi.

- Thầy giáo nói gì không?

- Nói gì là nói gì?

- Tiết trước ta xin nghỉ thầy nói gì không ý?

- Không nói gì! Tôi chỉ thấy chốc chốc thầy lại nhìn về phía này mà thôi. Phải công nhận nha thầy ấy lạnh lùng một cách khó hiểu.

Kệ cho Tiểu Ân nói nó vẫn chăm chú chép lại đầy đủ bài giảng. Tiết học cuối cùng cũng kết thúc. Nó đang cùng Tiểu Ân trên đường về nhà thì tiếng chuông điện thoại vang lên báo hiệu có tin nhắn.

[Đường XX phố Y ra đi]

Nó nhận ra số điện thoại hồi sáng và nó biết chúng muốn gì liền vỗ vai Tiểu Ân. Tiểu Ân biết ý của nó vội đi theo. Vừa đi nó vừa thay đổi kiểu tóc đội chiếc mũ che đi nửa khuôn mặt bằng mái tóc chéo và chiếc mặt nạ đen tuyền. Chúng đã muốn thì nó sẽ chiều.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tái Đầu

Đường XX phố Y

Tại con hẻm nhỏ có hai bóng dáng đang bị một đám du côn vây quanh. Trên khuôn mặt hai người đó đang đeo hai chiếc mặt nạ và đang dựa sát vào nhau. Hai vóc dáng đó không ai khác chính là nó và Tiểu Ân. Nó nói với Tiểu Ân :

- Vụ này mày xử hay ta xử ?
- Bỏ muốn xử nói lẹ đi còn vòng vo tam quốc. Bỏ nên đi tới yểm trợ.
- Hiểu tao gồm.

Đám vây quanh hai người cũng chẳng mấy xa lạ. Chúng là đám hồi sáng khiêu chiến với nó đây mà. Thua nó chúng không phục nên giờ khiêu chiến báo thù. Cả đám vẫn nhớ mối thù hồi sáng, mỗi tên cầm trên tay cây gậy, con dao xông tới đánh nó. Nó khẽ nhếch môi chúng nghĩ cầm dao thì dọa được nó thì quả là một sai lầm. Chúng xông lên đánh nó, giờ đây việc né tránh đối với nó chỉ là việc vặt. Đưa vung dao chém loạn xạ nó đều né tránh dễ dàng. Không thể nào đánh trúng nó, chúng tức tối cùng một thời gian xông vào đánh nó. Chúng vừa tới nơi vung gậy và dao về phía nó. Nó nhếch môi cười, nhanh chóng ngồi xuống một chân làm trụ chân còn lại duỗi ra xoay một vòng khiến cả đám ngã chổng kên. Tên cầm đầu thấy vậy liền lấy gậy đánh nó từ phía sau lưng. Tên đó vừa dơ gậy lên đã đụng phải ánh mắt sắc bén và bị đá bay vào tường. Nó phui tay, đám lẻ mề lâu la vừa bị nó làm ngã găng sức chạy tới đỡ đỡ đại ca rồi rút lui. Nó nhếch môi cười đầy kinh bỉ, từ phía sau Tiểu Ân đi về phía nó. Nó đánh vào vai Tiểu Ân đến nỗi một chân khụy xuống:

- Mày giỏi lắm giám đứng đó không giúp ta một tay. Lúc đó nếu ta không phản ứng kịp thì giờ đang trên đường đến bệnh viện rồi đấy!

Tiểu Ân cử động vai, khoác vai nó cười thích thú:

- Thôi đi! Bỏ mà vô viện thì mất hết danh tiếng.
- Thăng ranh ta phải đánh mày.- Nó định giơ tay đánh Tiểu Ân thì bị cậu ngăn lại.
- Tháo mặt nạ ra về thôi. Chuộc lại nỗi ta đưa bỏ ra quán chị Ngân dù gì cũng gần đây.

Hai người cùng tháo mặt nạ khoác vai nhau đi tới quán phở. Cách đó không xa một bóng người quen thuộc khẽ nhếch môi cười rồi chậm rãi theo bước hai người. Bóng người đó không ai khác chính là hắn. Hắn đã chứng kiến toàn bộ mọi chuyện và nắm giữ bí mật của nó. Hắn không ngờ cô nhóc đầu gấu lại có một vỏ bọc đầy như vậy. Đút hai tay vào túi quần, khẽ nói:

- Nhóc, em thú vị thật.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Nắm Được Nhược Điểm (1)

Tại quán ăn quen thuộc

Nó và Tiểu Ân vừa cười vừa nói chờ chị mang đồ ăn tới. Một người đàn ông điềm tĩnh bước vào toát ra vẻ lạnh lùng khó tả.

Hôm nay có vẻ như quán rất đông hầu như bàn đã chật kín. Hắn điềm tĩnh bước lại gần bàn của nó cất giọng trầm nói:

- Nhóc! Cho tôi ngồi đây được không?

Giọng nói nói có chút quen thuộc khiến hai người đang nói vui về liên dừng cuộc trò chuyện xem người phá đám kia là ai. Nó chợt nhận ra là anh chàng

hôm qua cũng là tên thầy giáo mới của nó. Chưa kịp nói nó đã bị Tiểu Ân cướp lời:

- Thầy! Sao thầy ở đây?

Không thấy nó có gì là ngạc nhiên pha chút thờ ơ. Hấn lãnh đạm trả lời:

- Tôi là khách ở đây.

Nó vẫn thờ ơ nhìn lên nói, liếc Tiểu Ân một cái. Tiểu Ân có vẻ nhận được ánh mắt sắc như dao của nó nên không dám nói gì.

- Sao thầy không ngồi chỗ khác?

Thấy nó có vẻ phản ứng hấn nhếch mép cười vụn lại:

- Sao em không thử nhìn xem còn chỗ nào không?

Nó đảo mắt một vòng, chỉ còn mỗi chỗ nó chống một ghế. Ngoảnh lên nói tiếp:

- Vậy thầy cứ ngồi.

Chị nó thấy hấn vào nên nhanh chóng làm thêm một bát. Khi bưng ra thấy hai người nói chuyện liền cười thầm. Hấn có bao giờ vịn vẹo người khác như vậy đâu. Quả là chuyện hiếm thấy.

Hấn ngồi xuống chưa kịp gọi chị đã bưng ba bát ra. Nó bỏ đi về mặt thờ ơ thay bằng sự mong đợi món ăn. Hấn khẽ lắc đầu, Tiểu Ân vừa cầm đũa bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên. Tiểu Ân vội nghe máy, rồi thì thầm với nó. Một lúc sau, nó chọt gật đầu rồi Tiểu Ân đứng dậy nói với hấn:

- Em có việc đi trước thầy ăn tự nhiên.

Rồi vội vã bỏ đi, hấn cũng không quan tâm liền nhìn nó đang ăn bát phở một cách ngon miệng. Hấn cũng cầm đũa, ăn xong bát của mình hấn đặt đũa xuống thấy nó đang ăn bát thứ hai- bát mà Tiểu Ân định ăn, một cách ngon lành. Anh lạnh lùng nói có xen chút quan tâm:

- Em không sợ khó người à?

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Năm Được Nhược Điểm (2)

- Em không sợ khó ngủ sao?

Nó chọt khựng lại không phải câu nói hôm qua nó nói sao? Vẫn thờ ơ trả lời:

- Không ăn bỏ thì phí dù gì cũng gọi rồi.

- Đầu gấu cũng có khuôn mặt khác nhì?

- Thầy nói ai đầu gấu!

- Không phải sao?

- Không

- Vậy nhóc nào hôm qua đánh bọn du côn, hôm nay đánh đám ở trường thế.

- Đánh bọn du côn em nhận nhưng đánh đám ở trường thầy có bằng chứng gì?

- Chiếc mặt nạ đen em để trong cặp.

Nó khựng lại, tại sao hấn biết được cơ chứ, không lẽ hấn đã thấy. Bí mật của nó không ngờ lại bị người khác biết mà người đó lại chính là hấn - tên thầy giáo của nó - biết cơ chứ. Nó nói tiếp với vẻ mặt không mấy vui :

- Thầy muốn gì ?

- Ý em là sao ? - Hấn tỏ vẻ không biết gì.
- Đừng để chuyện này lộ ra ngoài.
- Được nhưng ...
- Sao ?
- Em lên nghe lời tôi một chút.
- Việc đó không chắc được.
- Vậy em hãy chờ học kiểm yếu trong năm đi.
- Thầy đừng dọa em. Trên lớp em sẽ không bao giờ để có chuyện đó.
- Bên ngoài cũng phải nghe lời.
- Thầy không công tư phân minh.
- Chỉ em thôi.

Nói hết câu hấn đứng dậy tính tiền rồi bỏ đi. Từ lúc hấn bỏ đi, nó nó cũng chào bà chị rồi về nhà. Tâm trạng hôm nay của nó vô cùng tồi tệ tất cả đều do hấn. Lấy đại bộ đồ đen thay vào rồi nó làm bài tập và đi ngủ. Câu nói trước khi đi của hấn làm cho nó không khỏi suy nghĩ. " chỉ em thôi" thật ra câu nói của hấn muốn nói gì nữa. Cái tên này tại sao lại nói chỉ nó cơ chứ ời thật là bức mình. Thôi thôi không nghĩ nữa ngủ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Bắt Đầu...

Sáng hôm sau vẫn với bộ dạng đi học nhưng bình thường, cặp kính 0 độ tết tóc đuôi sam. Từ một đầu gấu giờ đây nó lại trở thành cô nàng mọt sách. Vừa mới đặt balô vào chỗ, không còn hèm nhìn cũng biết Thiên Ân đang ngủ gục trên bàn. Nó khẽ lấy hộp sữa để cạnh Thiên Ân cười. Đây là thói quen được xây dựng lên theo thời gian. Từ ngoài hấn trông thấy vẻ mặt hiền dịu kèm cặp heo sự dịu dàng với cậu bạn ngồi cùng bàn. Mặt hấn không hiểu sao biến đổi hấn, lấy lại sự lạnh lùng cất bước về phòng làm việc riêng đã được hiệu trưởng chuẩn bị từ trước.

Nó xuống cantin mua 2 cái bánh mì mang vào lớp. Mùi thơm " ngào ngạt" của bánh mì nóng hổi bay ra, nó cố tình đặt cạnh Thiên Ân một cái còn mình ăn cái kia một cách ngon lành. Thiên Ân ngửi thấy mùi của thức ăn liền từ từ tỉnh dậy. Dụi mắt thấy nó đang bánh ngon lành, liền lấy cái bánh ngay cạnh mình. Chưa kịp lấy cái bánh đã bị ai đó nhanh tay hơn lấy mất. Giọng nói lạnh lạnh của nó nói:

- Ta mua bánh mì không để cho một tên hay ngủ như mày ăn đâu.
- Đã không cho thì đừng có trêu người khứu giác của người khác chứ.
- Chị đây thích chú ý kiến gì?
- Dạ! Em đâu dám
- Nè, ta đùa đấy ăn đi. Giọng chuyển sang có chút dịu dàng rồi đưa cái bánh cho Tiểu Ân.
- Sao không ăn nữa đi! _ Thiên Ân (giả) kiêu ngạo nói.
- Thôi đi ông, chị đây đã hạ mình mà còn không ăn ta ăn hết._ Biết rõ tính Thiên Ân nó liền một quay về tính ban đầu.
- Ăn mà, ăn mà! Cho ta ăn đi _ Thiên Ân nài nỉ.
- Ngoan từ đầu phải tốt hơn không. Ăn đi _ Đưa cho Thiên Ân bánh.
- Thank's bỏ.

- Vụ kia sao rồi? _ Nó hỏi

- Ổn _ Một câu trả lời đường đẽ nó hiểu, cũng không quá dài dòng. Hai người ăn xong, thu dọn bãi chiến trường. Tất nhiên người thu dọn không ai khác là Thiên Ân, nó đã mua cho rồi còn gì. Lúc sau, có người vừa đến lớp liền gọi nó:

- Nhi! Thầy giáo gọi cậu có việc gì đó.

- Ai cơ?

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đấu Khẩu (1)

- Ai cơ, _ "thầy" cái mà nó lo lắng.

- Thầy Hoàng đó!

- Có việc gì gọi mình à! _ hấn gọi nó sao.

- Tôi không biết. Thầy kêu gọi cậu thôi.

- Mình biết rồi!

Nó thu dọn sách vở cất vào cặp, Tiểu Ân vừa vào thấy hành động của nó liền hỏi:

- Có việc gì à ?

- Thầy gọi có việc.

- Thế hả.

- Có gì chép bài ta mượn vở.

- Ồ. Mà sao thầy gọi bỏ ?

- Ông biết bí mật của chúng ta. _ Nó nói nhỏ vào tai Tiểu Ân.

- Lo liệu ổn thôi.

- Biết rồi.

Tại phòng giáo viên, khuôn mặt hấn không còn là vẻ mặt lạnh lùng mới giờ đây đã biến sắc đến khó coi đang xem tài liệu.

Cạnh

Cửa bỗng mở ra nó bước vào giả vờ một cách hết sức tài tình, nó chỉ dám sợ hãi nhút nhát bước vào như sắp bị phạt vậy. Thấy cư xử của nó hấn khẽ nhếch môi cười không ngờ con nhóc này nhiều kẻ như thế. Gấp tập tài liệu lại hấn nói :

- Bộ bộ dạng yếu đuối của em đi, không hợp đâu.

- Thầy ... thầy gọi ... em ... có việc ... gì ạ ...! _ Nó bỏ ngoài tai những lời hấn nói.

- Với việc em vào phòng giáo viên mà không gõ cửa, không ai nói em nhút nhát đâu.

- Em ... vội ... nên quên mất _ Nó cố gắng giải thích theo kiểu yếu đuối (giả tạo)

- Tôi nghĩ em nên tham gia vào đội kịch của trường. _ Hấn khích tướng.

- Em ... em ... không dám. _ Nó không quan tâm tới lời khích tướng của hấn cố nói tiếp.

- À không ! Không phải đội kịch mà là phải làm học sinh ưu tú trong trường đại học nghệ thuật mới đúng. Em thi vào đây sẽ nổi tiếng lắm đó._ Hấn nhếch môi cười.

- Thầy đừng đùa có được không?_ Nó lơ đi nụ cười của hấn.

- Tôi không nghĩ rằng mình đùa._ Hấn lấy lại vẻ mặt ban đầu.

- Thưa thầy, gọi em lên có việc gì?_ Nó nói về mục đích chính phải khiến nó đến đây.

- Tại sao em quan tâm tới câu bạn cùng bàn thế hả?_ Hấn nói thẳng vào mục đích chính gọi nó lên đây.

Nó như ngửi thấy mùi giấm chua thoang thoang ở đâu đây. Vẫn giả vờ ngây ngô hỏi:

- Thầy nói Tiểu Ân sao?

- Đúng!

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đấu Khẩu (2)

- Thầy nói Tiểu Ân sao ?

- Đúng.

- Cậu ấy là bạn em, em không đối xử tốt sao được.

- Em... - Chưa kịp nói hết câu hấn bị nó ngắt lời.

- Em cảm thấy như thầy đang ghen thì phải ? Sao thầy có muốn em giúp không ? _ Nó bỗng sáng lên một suy nghĩ.

Không biết nó đang suy nghĩ cái gì nhưng hấn biết chắc hấn là chuyện không mấy hay ho có tình hỏi lại.

- Em có thể giúp tôi.

- Tất nhiên._ Nó mỉm cười tinh ranh.

- Tôi tin em. Giờ mới là "đầu gấu" tinh ranh chứ.- Hấn chống cằm nói.

- Thầy nói ai đầu gấu.- Nó to tiếng nhìn hấn.

- Em chứ ai. Về sợ hãi hồi nãy của em bay đi đâu mất rồi.

- Dạ...thầy... cần gì... nữa... không ạ...?- Nghe lời hấn nói nó trở về làm cô học sinh nhút nhát.

- Bỏ cái sợ hãi đến phát run của em sang một bên đi. Nghe sồn hết cả gai ốc._ Hấn đưa tay lên bóp thái dương.

- Kaka. Em về lớp được chưa.- Nó cười đặc ý.

- Về đi.

- Đừng quên em sẽ giúp thầy đấy.- Trước khi đóng cửa nó nháy mắt như một thói quen.

- Biết rồi.- Trái tim của hấn như bị lạc mất đi một nhịp.

Thực sự thì nó muốn giờ trò gì. Không ngờ cô nhóc như nó lại nhiều chiêu trò và suy nghĩ quái đản như vậy. Nhóc, em cứ làm gì mình muốn và hãy là con người thật của em. Cứ để em tự do tự đại một thời gian, chơi đi sau này có lẽ không còn cơ hội đâu. Suy nghĩ đó luôn hiện trong hấn từ khi gặp nó. Hấn khẽ nhếch môi nói:

- Gặp tôi em sẽ là chính mình và đừng mong thoát khỏi tay tôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Khởi Đầu...

Gần thi tốt nghiệp, học sinh trong trường ai nấy cũng bận rộn ôn thi, chuẩn bị trắc những kiến thức cơ bản. Khác hẳn với sự bận rộn đó thì đang hí hửng tiếp cận mục tiêu để giúp thầy giáo cura đồ người đó. Tiểu ân dạo này thấy nó có vẻ khác cười nhiều hơn, nói nhiều hơn nhưng vẫn có một tấm lá chắn vô hình khi gặp nguy hiểm. Kể từ khi lên văn phòng lần đó nó liền thay đổi. Đang cười mặt nó chợt biến sắc, dồn một lực không quá lớn đâm vào bụng cái tên phá đám niềm vui của mình.

- Á !!!

Tiểu Ân đột nhiên ôm bụng, suýt ngã lảo ra sàn. Mặt cau có nhìn nó trách móc nói :

- Bỏ không biết đau à ?

Nó cười đắc ý nói :

- Đúng rồi !

- Bỏ ... bỏ ...

- Bỏ gì mà bỏ.

- Tại sao lại đánh tôi ?

- Cậu làm gì tôi. _ Nó hỏi vặn lại.

- Tôi chỉ xem bỏ có bị sốt hay không thôi mà.

Nó hiểu ý câu nói của Tiểu Ân, bỗng nhìn một cách " âu yếm " .

- Muốn gì đây ?

- Dạ! Em không muốn gì ?

- Ngoan.

Cuộc nói chuyện của nó với Tiểu Ân dường như đã thành cơm bữa trong lớp học này. Trong lớp nó được coi là rất hiền nhưng mỗi lần nói chuyện với Tiểu Ân là lại lớn vẻ hơn. Tiểu Ân lại còn là người khỏe nhất lớp nên ai cũng nể phục. Thành ra không ai dám làm gì nó.

Tiết toán lại đến, hần bước vào lớp với bộ quần áo không khác gì những ngày đi dạy. Vẫn vẻ lạnh lùng đó bắt đầu bài giảng. Nó chú ý lắng nghe bài giảng đến nỗi ngủ gật. Tới qua nó thiếu ngủ do suy nghĩ xem lên làm thế nào để giúp hần có được Tiểu Ân.

Lớp vẫn yên lặng chăm chú nghe giảng không ai dám đánh thức nó. Ngay cả Tiểu Ân cũng không dám chỉ lẳng lặng chép bài đầy đủ rồi cho nó mượn. Lớp 12A1 không có một ai dám đánh thức nó, vì hồi mới học nó từng ngủ gật trong lớp do đêm trước học quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Kí Ức Kinh Hoàng

Lần đó, cô giáo khó tính không chịu nổi sự không tôn trọng khi học sinh ngủ trong tiết của mình. Vội kêu Tiểu Ân gọi nó dậy, Tiểu Ân gọi nó dậy với gương mặt ngái ngủ tràn đầy sự tức giận quát :

- Mà muốn gì thế Tiểu Ân ?

- Cô giáo kêu tôi gọi bỏ dậy. _ Tiểu Ân co giúm người lại.

- Kệ. _ Nó lại ngủ tiếp.
 - TRIỆU HOÀNG PHƯƠNG NHI. _ Cô giáo khó tính quá.
 - _ Đáp lại vẫn là sự im lặng.
 - Em.... DẬY NGAY CHO TÔI.
 - vẫn là sự im lặng.
 - TÔI SẼ GỌI ĐIỆN CHO GIA ĐÌNH EM. _ Cô ta bắt đầu nổi cáu.
 - - Trung thành với sự im lặng.
 - Cô nói gì cậu ấy cũng không nghe đâu. - Tiểu Ân nói nhỏ.
 - CHO TÔI LỜI GIẢI THÍCH.
 - Cô quát đủ chưa, bực cả mình, muốn ngủ cũng không xong cô không biết phép lịch sự là gì à. Nói xong rồi thì im giảng bài cho các bạn học đi. Tôi ngủ chuyện của tôi cô đừng có nói gì. _ Nó bực quá quát to.
- Nó nói xong lại ngủ tiếp dưới bao ánh mắt ngạc nhiên. Ai nấy đều mắt chữ O mồm chữ A. Không thể tin được cô gái dịu dàng nghe lời thầy cô đây sao. Thấy cả lớp không nói gì Tiểu Ân nói lớn hơn:
- Tiểu Nhi từ nhỏ đã thế thừa cô. Mỗi lần cậu ấy ngủ là không ai dám làm phiền.
 - Em nói thế có nghĩa bố mẹ CÔ NHÓC không làm gì được._ Quá tức giận nhưng không dám to tiếng như lần trước vì sợ học sinh có cái nhìn xấu, chỉ giám nhấn mạnh để cho cả lớp biết là nó.
 - Vâng! Gia đình gọi dậy thì không quát to nhưng không nhẽ đủ điều làm cho bố mẹ không làm gì hơn.
 - Em nói thế có ý gì.
 - Cô không tin thì có thể thử.
 - Tôi sẽ gọi bố mẹ "cô nhóc" đến gọi dậy.
 - Cô gọi cũng chưa chắc họ đã đến vì thời gian này họ đi du lịch thế giới để kỉ niệm ngày cưới.
 - Vậy tôi sẽ báo cáo với nhà trường về việc "cô nhóc" không tôn trọng giáo viên.
 - Cô cứ làm nhưng em không chắc chiếc ghế giáo viên hiện nay của cô có thể ngồi thêm_ Tiểu Ân nói chứa đầy sự đe dọa.
 - Em..
 - Reng..

Cô giáo định nói nhưng tiếng chuông hết tiết vang lên. Đúng là ngay cả vật cũng không tôn trọng cô ta. Cô giáo há hốc nhưng không thể nói gì hơn chỉ nói lớn:

- CÁC EM NGHỈ.

Từ sau ngày hôm đó cô ta không còn dạy trên lớp 12A1 nữa. Học sinh trong lớp từ đó đồn thổi. Tiểu Ân và nó quả là thanh mai trúc mã không ai có thể tách rời. Nó từ lần đó cứ ngủ trong lớp không thấy cô nào giám nói gì. Chỉ sợ lại giống cô giáo khó tính kia không còn chút mặt mũi nào.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tâm Tình Của Hấn

Bây giờ ngay trong tiết của hấn cũng vậy. Nó ngủ hấn không nói gì chỉ nhẹ giảng bài như muốn giữ yên tĩnh. Đánh thức nó dậy hấn không nỡ. Cho học sinh làm bài tập, hấn chăm chú nhìn về phía nó như đang ngắm nhìn cô công chúa ngủ hàng nghìn năm. Hấn gọi Tiểu Ân nên nói nhỏ, cậu chỉ dám dạ và đi xuống không dám nói gì. Bởi vì hấn đang nắm trong tay nhược điểm của cậu và nó.

Lúc này gọi Tiểu Ân lên vừa là lúc nó tỉnh dậy, thấy cảnh tượng đó nó không khỏi vui mừng vì hần đã có một bước tiến mới, rồi lại nằm gục xuống ngủ tiếp.

Hết tiết nó ngáp ngắn ngáp dài tỉnh dậy. Tiểu Ân đưa sách nói với nó:

- Thầy nói:" Cuối giờ kêu lớp trưởng lên gặp tôi".- Tiểu Ân bắt trước về mặt của hần.

- Ai cơ?- Nó vừa lấy vở vừa nói.

- Cậu.

- Uk

Sau một giấc ngủ sáng khoái cùng với cảnh tượng trong lúc mơ màng thật tuyệt vời. Nó hớn hờ chạy lên văn phòng của hần.

Cạch

Hần đang xem tập hồ sơ như những ngày thường. Là thầy giáo ở trường nhưng hần đang trong thời gian làm tổng giám đốc chi nhánh bên Việt Nam do bố hần điều chuyển tới. Nếu không phải vì công ty hần cũng không về đây để bây giờ gặp được nó. Một cô nhóc khó hiểu đến lạ thường. Mở cửa văn phòng không chịu gõ chưa nhìn hần cũng biết là ai, khẽ nhếch môi nói:

- Sao em không bao giờ gõ cửa khi vào phòng tôi?

- Dạ... em... quên... ạ... _ Vẫn vẻ sợ sệt đến phát run.

- Lại nữa. Em thử làm điều bộ đó lần nữa xem tôi sẽ gọi cho mẹ em nói về việc đó.

- Thầy...cứ... gọi. Em không bị thương là không bị la.

- Tôi thật hết nói với em_ Hần đưa tay day thái dương.

Hần luôn là người lạnh lùng khó tiếp cận. Có lẽ đây là lần đầu tiên hần để ý đến và cố tình khiến người đó chú ý đến mình chỉ có thể là nó. Nó là cô nhóc hần chưa từng gặp ai có tính kiêu kì nhưng trong trường lại e lệ, nhút nhát, nghe lời. Trước mặt cậu bạn thì lại như một người đàn chị hay bắt nạt cậu. Trước mặt hần lại khác hơn, cứ mỗi lần hần gọi nó vào văn phòng kể từ khi hần biết bí mật của nó. Khi vào văn phòng hần nó không thềm ngõ cửa như giáo viên khác như có thể biết rằng hần không trách phạt hay khi giả vờ nhút nhát khi hần biết đó là giả nhưng nó vẫn cố tình làm con người đó.

Hần không biết rằng để ý đến cô nhóc này từ lúc nào nhưng chắc hần là từ khi mới gặp. Hần cứ ngỡ như trúng tiếng sét ái tình nhưng lí trí đã đánh gục suy nghĩ đó vì hần không bao giờ tin vào tình yêu. Nhưng khi càng ngày càng tiếp xúc với nó càng khiến trái tim hần loạn nhịp, từ một trái tim băng giá bỗng dung biết rung động và tan chảy. Trước mọi lí lẽ, câu nói của nó hần chưa từ nghĩ tới. Lúc thì trả lời một cách hết sức ngây thơ, lúc lại hết sức ranh ma. Có lẽ vì cái tính cách đó mà nó thay đổi. Hần sẽ khiến nó thuộc về hần, không phải theo cách ép buộc mà là tự nguyện. Lần đầu tiên trong đời hần nghĩ tới hai chữ "tự nguyện". Chắc nó đã làm hần thay đổi tuy không ai thấy được và hần cũng không thể hiểu nổi chính mình suy nghĩ cái gì. Phải để mọi thứ thuận theo ý tự nhiên vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tâm Tư Của Nó

Cắt đứt đi dòng suy nghĩ của hần đó là giọng nói trong veo của nó:

- Thầy! Lại gọi em có việc gì?

Nó từ từ đi đến bàn làm việc của hần, tay chống xuống một cách hết sức tự nhiên hần nhẹ đẩy ly coffee đến trước mặt nó:

- Uống đi cho tỉnh ngủ.

- Em tỉnh rồi!- Nó thờ ơ nói.

- Tôi cho em hai lựa chọn một uống hai lộ. - Hần nói như một cách đe dọa.

- Thầy quá đáng. - Nó đập bàn khiến ly coffe bị sóng sánh.
- Em muốn thế nào .- Tay hắn chống cằm ngắm nhìn sự tức giận của nó một cách hứng thú.
- Em uống.- Nó cầm ly coffe uống
- Ngoan.p 17:

Tâm tư của nó

Cắt đứt đi dòng suy nghĩ của hắn đó là giọng nói trong veo của nó:

- Thầy! Lại gọi em có việc gì?

Nó từ từ đi đến bàn làm việc của hắn, tay chống xuống một cách hết sức tự nhiên hắn nhẹ đẩy ly coffe đến trước mặt nó:

- Uống đi cho tỉnh ngủ.
- Em tỉnh rồi!- Nó thờ ơ nói.
- Tôi cho em hai lựa chọn một uống hai lộ. - Hắn nói như một cách đe dọa.
- Thầy quá đáng. - Nó đập bàn khiến ly coffe bị sóng sánh.
- Em muốn thế nào .- Tay hắn chống cằm ngắm nhìn sự tức giận của nó một cách hứng thú.
- Em uống.- Nó cầm ly coffe uống
- Ngoan.

Nó chột khựng lại trước câu nói cuqr hắn. Chưa một ai khi biết chuyện nó đánh nhau lại khen nó ngoan. Ngay cả mẹ nó cũng chưa từng nói vì bà biết nó là một đứa con ương ngạnh nhưng nghe lời. Từ khi gặp hắn nó có cảm giác an toàn hơn dù nó không sợ một thứ gì ngoài mẹ nó. Hắn cũng là người đầu tiên đe dọa nó. Nó không tài nào hiểu nổi được chính mình đang nghĩ cái gì. Chưa có ai khiến nó dùng cái kẻ nhút nhát lâu như vậy. Hắn là người đầu tiên khiến nó vào văn phòng mà không gõ cửa như là muốn hắn quan tâm đến mình.

Một suy nghĩ cứ quanh quẩn trong đầu nó. Hắn xuất hiện có vẻ nó có chút gì đó thay đổi. Không còn là cô gái lạnh nhạt, kiêu căng, kiên cường hay hiền lành, nhút nhát, nghe lời mà giờ đây khi trước mặt hắn tính cách đã tập hợp làm một. Nó vội lắc đầu không thể được nhất quyết phải tìm cách cho Tiểu Ân và hắn thành một cặp. Nó đặt ly nước xuống bàn nói tiếp :

- Thầy ơi, thầy .
- Sao ? _ Hắn lạnh lùng đáp.
- Thầy gọi Tiểu Ân lên bực làm gì thế ? _ Mắt nó bỗng sáng lên.
- Thì ra lúc đó em đã tỉnh rồi.
- Hi. _ Nó cười tí mắt.
- Lại đây.
- Sao vậy thầy. _ Nó đứng gần hắn.
- Còn buồn ngủ không ? _ Hắn đứng dậy chạm vào vai nó.

Nó gạt đầu một cái thì bị hắn nhắc bổng lên. Nó ngơ ngác nhìn hắn.

- Thầy ... làm gì thế !

Hắn bước tới chiếc ghế sofa trong phòng đặt nó xuống nói :

- Buồn ngủ thì ngủ tiếp đi.
- Được, thầy đừng có làm chuyện gì không thì đừng trách em. _ Nó nhìn lên đáp.
- Được. Hắn đứng dậy quay lại bàn làm việc.

Không hiểu tại sao nó cảm thấy nơi này ấm áp thế rồi chìm vào giấc ngủ. Hắn gấp lại tập tài liệu, thấy nó đã ngủ khẽ lắc đầu không ngờ cô nhóc này dễ

ngủ như vậy. Hắn cảm chân mòng ra đập cho nó khê sờ má nó nói :

- Lần sau không được thức khuya nghe chưa.
- Ừm. Nó khê quay lưng về phía hắn.

Hắn khê cười một nụ cười từ trước tới nay chưa từng có. Hắn chưa từng nghĩ rằng khi ở gần nó hạnh phúc như vậy. Hắn đứng dậy đi về phía bàn làm việc làm nốt công việc còn dang dở.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Biến Đổi

Xế chiều, khi mặt trời bắt đầu lặn, chim vội vã bay về tổ, từng lớp học tan dần cũng là lúc nó tỉnh giấc. Nó khê lay người thấy cái chân mòng trên người, khê cầm lên đứng dậy. Lúc này hắn nghe thấy tiếng bước chân nhẹ sau màn hình máy tính. Vội đóng máy tính và cầm áo khoác lên rồi nói :

- Em dậy rồi thì chúng ta đi ăn.
- Thầy... _ Nó bị hắn kéo đi. Nó không hiểu sao nó không thể thoát khỏi bàn tay của hắn.

Hắn kéo nó một mạch đến nhà để xe, lấy chiếc mũ bảo hiểm ở chiếc xe phân khối lớn rồi vứt cho nó. Nó đứng ngơ ngác nhìn hắn. Hắn dắt xe ra ngồi chờ nó lên xe nhưng thấy nó có vẻ ngơ ngác liền nói:

- Sao thế? Đội mũ vào đi chứ!
- Dạ._ Nó ngoan ngoãn nghe lời đội mũ an toàn.
- Lên xe._ Hắn hất hàm.
- O..._ Nó ngồi lên xe.

Hắn vội phóng xe đi không ngờ con nhóc này lại nghe lời như thế. Hắn vừa lái xe vừa nói:

- Em nên tháo mắt kính và gỡ tóc ra.
- Tại sao? Em không thích!_ Nó cắn môi nói.
- Không thích thì chốc vắn sẽ khác vì tôi sẽ biến em trở thành cô gái khác trong ngày hôm nay._ Hắn khê nhếch môi.
- Em không muốn.
- Đừng quên điều kiện của tôi.
- Thầy quá đáng._ Nó giả vờ trách móc để hắn bỏ ý định đó đi.
- Đừng làm điều bộ đó với tôi không tác dụng đâu._ Hắn như đọc được suy nghĩ của nó.
- Dạ.

Hắn đỗ xe tại một thương hiệu có tiếng. Vừa bước vào toàn thể nhân viên đều cúi chào hắn, nó bị kéo vào trong. Tuy rất khó chịu nhưng không thể làm gì vì hắn đang nắm giữ bí mật của nó.

Nửa tiếng sau nó bước ra với một vẻ hoàn toàn khác. Hắn ngược nhìn nó, vẻ đẹp hiếm hoi của nó đã khiến hắn không thể rời mắt. Nó bước ra với vẻ mặt không mấy vui tươi.

- Thầy! Đôi giày này vướng quá._ Nó nhìn vào đôi giày cao gót 7 phân nói.
- Đi vào thế nó mới hợp với bộ quần áo đó.
- Sao thầy biết em thích màu xanh mà chọn._ Nó xoay chiếc váy xoè ,ngấn tới đầu gối, trước gương.
- Vì tôi muốn em làm chính con người của mình. Bởi nó tượng trưng cho sự tự do._ Hắn khoác áo ngoài màu trắng lên vai nó.

Màu của sự tự do đúng nó rất muốn điều đó nhưng không thể. Nó phải có một vỏ bọc cho chính mình, yếu đuối để trở thành học sinh ngoan, cứng rắn để không bị bắt nạt. Nó vẫn luôn tự hỏi chính mình là người như thế nào. Ngày hôm nay nó mới biết con người thật của mình ra sao. Có lẽ từ này nó sẽ thay đổi dù chỉ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Đi Đạo...

Hắn vội vã kéo nó ra xe. Lúc này nó càng ngỡ ngàng với chiếc váy vừa ngắn vừa xoè mà ngồi chiếc xe phân phối lớn này. Chắc sẽ khó ngồi lắm. Hắn vội đưa cho nó chiếc túi hàng hiệu cùng chiếc mũ bảo hiểm rồi gọi nó.

- Lên xe đi chứ! Tôi nghĩ em biết cách ngồi mà.
- Thầy muốn đưa em đi đâu? _ Nó đeo túi về phía trước, đội mũ bảo hiểm rồi ngồi lên xe.
- Không phải nói rồi sao, tôi đưa em đi ăn. _ Hắn phóng xe đi rồi nói.
- Có cần biến em thành công chúa xứ lạ không? Đến quán phở là được mà. _ Nó vừa ôm túi vừa nói.
- Em đề cao mình quá đấy. Tôi muốn đổi khẩu vị. _ Hắn phóng xe nhanh hơn.
- Thầy đi chậm một chút tai nạn bây giờ.
- Em sợ sao? _ Hắn khề nhếch môi.
- Em lo cho thầy thôi. _ Nó ngây ngốc trả lời.
- Cho tôi? _ Hắn hỏi lại giọng đầy nghi ngờ.
- Thầy có bị làm sao thì em phải nói với người đó thế nào?
- Ai? _ Hắn nhướn mày.
- Bí mật. _ Nó cười tỉnh ranh.

Không gian rơi vào tĩnh lặng, hắn dừng xe trước một nhà hàng. Thấy nó chưa xuống xe liền nói:

- Xuống đi chứ.
- Em không muốn!
- Vậy em muốn gì? _ Hắn có quay lại hỏi.
- Đi dạo.
- Đi dạo?
- Vâng. _ Nó gật đầu.

Hắn phóng xe đến con phố đi dạo gần đó. Dừng xe nó nhanh nhẩu xuống xe. Hắn cầm điện thoại gọi đi.

Cậu đến lấy xe.

[Vâng thưa sếp]

Vừa ngắt máy, phát hiện nó không thấy nó đâu. Hắn vội chạy đi tìm, cái con nhóc này chưa đầy vài phút đã chạy đi đâu mất rồi. Sao hắn cảm thấy lo lắng cho người không phải gia đình của mình thế này. Tại sao như vậy cơ chứ dù biết nó có võ nhưng với bộ dạng đó cũng khó có thể tự bảo vệ bản thân. Đang trong tâm trạng lo lắng khó diễn tả thì giọng nói lạnh lạnh từ xa vọng lại:

- Bé gái em sao vậy?

Chương 20: Bị Lạc

- Bé gái em sao vậy?

Hắn chợt quay lại, một cô gái tóc dài với chiếc váy xanh ngắn cùng chiếc áo trắng và đôi giày cao gót trắng, cao 7 phân, đang ngồi xuống nhìn một bé gái khóc nức nở. Bé gái chừng 4 tuổi nhìn nó với ánh mắt đượm nước mắt nức nở nói:

- Chị...xinh đẹp ơi! Em bị... lạc ba...mẹ... rồi.

- Thôi chị thương. Nín đi chị đưa em đi tìm ba mẹ. - Nó lấy khăn trong túi xách lau nước mắt cho bé gái.

- Dạ.

Hắn chậm rãi đến chỗ nó. Hắn đã nghe hết những gì mà nó với bé gái nói. Lạnh lùng cất giọng từ trách móc pha chút lo lắng:

- Lần sau em không nên bỏ đi như vậy.

- Em biết rồi.- Nó đứng dậy dắt tay bé gái tới chỗ hắn.

- Cô bé ăn kem không?- Hắn ngồi xuống hỏi bé gái.

- Có ạ! Cháu cảm ơn chú.- Bé gái gật đầu cười nhìn hắn.

- Chú?- Hắn hỏi lại bé gái.

- Dạ. Hi.

- Tôi không già đến vậy chứ.- Hắn ngược lên nhìn nó.

Nó chợt hiểu ý cười tủm tỉm rồi lắc đầu. Hắn quay sang nói tiếp với bé gái.

- Cô bé sao gọi tôi là chú thế?

- Vì má cháu nói nếu ra đường nếu gặp cô gái trẻ thì gọi là chị, chàng trai trẻ gọi là chú.

- Tại sao?

- Tại vì trai trẻ già trước tuổi đúng k em gái.- Nó nói xen vào.

- Đúng rồi ạ! Chị xinh gái thật giỏi.- Cô bé cười.

- Gọi là "anh" thì mua cho bé con kem.- Hắn cầm tay còn lại của bé gái.

- Anh đẹp giai à mua cho em kem nha. - Mặt bé gái trở lên nũng nịu.

- Đúng là cô bé ngoan.- Hắn véo má bé gái.

Nó nhìn hắn, không ngờ là hắn lại thích trẻ con như vậy. Nhìn vẻ dịu dàng chiều chuộng bé gái. Nó không tin đây là thầy giáo nhj lũng trước lớp và xung quanh mọi người. Nó che miệng cười một cách vui vẻ. Cảm giác như là nó, hắn và bé gái như một gia đình nhỏ. Hắn dẫn cô bé đi mua kem còn nó ngồi ghé chờ.

Nhi

Nó cảm nhận được không khí xung quanh đây, lâu lắm rồi nó không được đi dạo trên con phố này. Nó chỉ quanh quẩn che giấu bản thân mình. Không được phép quá buông thả nhưng giờ đây nó lại tự buông thả mọi thứ. Đang bị dòng suy nghĩ lòi cuốn bỗng một giọng nói trầm ồm cắt lời:

- Em ăn kem không?

- Có chứ.- Nó ngược mặt lên, trước mặt là cây kem quế 2 tầng trắng đen.

- Của em. - Hấn đưa cho nó que kem và ăn que còn lại.
- Dạ. - Nó cầm que kem nói với hấn.
- Em đang nghĩ gì?- Hấn ngồi xuống ghế.
- Bé gái đâu?- không thấy bé gái đâu nó liền hỏi.
- Bé gái gặp ba mẹ ở tiệm kem nên họ dẫn về rồi.
- Cô bé thật đáng yêu!- Nó vừa ăn vừa nói.
- Giống em vậy!

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Rắc Rối

Cô bé thật đáng yêu!

- Giống em vậy!

Câu nói của hấn khựng lại. Ý của hấn là gì đây. Nó vội đứng dậy ghé sát vào tai hấn nói:

- Chúng ta đi dạo được chưa.
- Đi thôi.

Hấn đứng dậy cất bước đi nó chậm rãi đi theo hấn. Câu nói của hấn tại sao luôn khiến cho nó phải suy nghĩ không thôi. Từ trước tới nay mọi câu nói của người khác đều bị nó vứt xang một bên. Đi một hồi không hiểu tại sao bây giờ hấn đã đi sau nó. Đầu nó hiện tại chỉ say nghĩ tới câu nói của hấn. do không để ý phía trước nên nó đâm vào một đám đông ,rồi to tiếng:

- Mấy người không nhìn đường à!
- Cô em mới chính là người không chịu nhìn đường đấy! – tên A đưa tay lên sờ cằm nó.
- Mấy người muốn gì?
- Cô em xinh đẹp như vậy hay đi chơi với bọn anh. – tên B đi loanh quanh trên trọc nó.
- Cạn bã. – nó cắn răng khế nói.
- Trông đáng yêu chưa kìa. – tên A nhấc cằm nó lên.
- Đừng đụng bàn tay dơ bẩn của chú mày vào chị. – nó đưa tay bẻ tay tên A.
- Á... !!!!!!!- tên A ôm tay kêu lên.
- Cô em giỏi lắm rượt mồi không uống còn muốn uống rượu phạt. – tên B ra lệnh cho bọn đàn em.
- Lên hết đây. – nó thủ sẵn tư thế.
- Cô em nhìn thử lại mình xem, váy ngắn, giày cao gót, không sợ à? – tên B nói tiếp.
- Từ điển của chị đây không có từ “ sợ”.- nó nhếch môi cười.

Từ xa hấn đã chứng kiến toàn bộ sự việc, chậm rãi đi tới, vừa đi vừa nói:

- Nhóc! Em thật là.

Cả đám xông lên đánh nó, nó chuẩn bị đánh thì bị một cánh tay kéo ra ngoài. Giọng nói trầm nặng thủ thủ vào tai nó :

- Em đừng đánh nữa . Có gì tôi lo . Em bị thương tôi không nề.

Lại một lần nữa hắn khiến nó khựng lại . Nói xong câu với nó hắn đứng trước thì bị tên B nhếch mép :

- Anh hùng cứu mỹ nhân . Anh em xông lên.

Cả đàn em xông lên lao đến chỗ hắn nhưng cũng bị một cước của hắn đá văng ra xa. Lúc này nó vẫn ngỡ ngàng chứng kiến cảnh tượng phía trước . Tên B không tin vào mắt mình, tức tối rút con dao đi về phía nó . Nó đã bị tên B cưỡng chế cùng lúc đó hắn đã xử đẹp bọn đàn em . Tên B cầm con dao kề trên cổ nó nói :

- Mày thương hoa tiếc ngọc lắm hả ? Vậy ta sẽ khiến điều đó bị xóa bỏ .

Hắn phui tay, dứt hai tay vào túi quần chậm rãi bước về phía tên B, khẽ nhếch môi cười :

- Người nghĩ xem .

- Người ...- Chưa kịp nói hết lời tên B nhận được một luồng sát khí cực mạnh ở phía trước.

Tên đó nghĩ có thể không chế được nó chắc. Nó cố tình để mình bị bắt lại còn tự cao. Vậy đừng có trách chị đây nặng tay. Nó dồn sức vào gót chân phải đâm vào chân tên B, khuỷu tay trái đánh vào bụng và chiêu chột hai chân thủ thế vững, hai tay nắm cánh tay cầm dao tên B khiến hắn bay lên và tiếp đất một cách nhẹ nhàng (tàn nhẫn). Khiến tên đó đau thét lên, bọn đàn em thấy vẻ thê thảm của hai đại ca mình. Tên A tay như sắp gãy tới nơi còn tên B lưng tưởng chừng sẽ bán cho đất mẹ. Chúng gượng sức đến kéo hai tên đại ca rút lui.

Hắn cái về lạnh lùng ấy nhìn đám côn đồ bỏ chạy. Chậm rãi bước về phía nó, khẽ nâng cằm nhìn ở cổ hồi lâu khẽ nói:

- Em đi sao không nhìn đường?

- Không phải tại thầy sao!

Nó vùng vằng bỏ đi để lại nụ cười đắc ý của hắn. Cô nhóc này thực đáng yêu mà

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Âm Mưu

Kể từ hôm đó Tiểu Ân cứ gang hời đã xảy ra chuyện gì nhưng đều bị nó lảng tránh. Khi tới giờ học của hắn nó lại cố tình bắt chuyện với cậu khiến cho cả giờ học chỉ nghe thấy tiếng cười của hai người.

Hôm ấy, nó cười nói chuyện với Tiểu Ân từ cổ chí kim tới hiện đại, nói nhiều đến nỗi khiến hắn khó chịu. Đang giảng bài cho cả lớp thì bị tiếng cười của cậu phá làm cho hắn bực mình. Hắn lạnh lùng đặt sách xuống bàn nói:

- Em nam bàn thứ 5! Cuối giờ lên gặp tôi.

- Dạ!- Tiểu Ân đứng dậy trả lời hắn.

- Ngồi xuống đi.- Hắn tiếp tục vào bài giảng.

Tiểu Ân vừa ngồi xuống đã thấy nụ cười vui mừng của nó. Cậu tối sầm mặt nhìn nó và tra hỏi:

- Bỏ cười cái gì?

- Nghe ta nói nè.- Nó tỉnh nghịch cười.

- Sao?

- Hình như thầy thích mày.

- Thật à?- Mắt Tiểu Ân bỗng sáng lên.

- Ôi ! Tiểu thụ của tôi, mày thích thầy nói luôn ra cứ dẫu.

- Sao bồ biết.

- Mày nghĩ có thể qua mắt được ta sao?
- Đại tì có cái nhìn thực “xa xăm”
- Tất nhiên.
- Chuyện thầy gọi tôi lên văn phòng là âm mưu của bồ đúng chứ!
- Chú quá thông minh. Chỉ đã phải tốn bao nhiêu nước bọt với chú mấy ngày nay.
- Bồ...
- Nói ít thôi không thầy gọi lên nữa là ta không biết đâu.
- Uk.

Không gian lớp học lại trở về đúng quỹ đạo của nó. Cuối giờ Tiểu Ân cất sách vở đi lên gặp hấn.

Tại văn phòng của hấn, việc xem tài liệu như bao ngày. Tiếng gõ cửa vang lên, hấn gấp tài liệu chống cằm nói:

- Vào đi.

Tiểu Ân bước vào với vẻ mặt dường như muốn hỏi lỗi nhưng trong thâm tâm lại vui mừng vì nghĩ hấn đang để ý đến mình đây mà. Hấn liếc nhìn Tiểu Ân từ trên xuống dưới.

- Em có biết tôi đang để ý đến em rất lâu rồi không?
- Dạ. – Tiểu Ân lãnh đạm trả lời nhưng mặt khác rất vui mừng vì rất giống những gì cậu nghĩ.
- Em tính tranh lớp trưởng với tôi sao. Không có cửa đâu.- Hấn tuyên bố thẳng thừng như khẳng định quyền sở hữu.
- Thầy thích Tiểu Nhi ạ.- mặt Tiểu Ân nghech ra.
- Thông minh. Vậy nên em biết vị trí của mình ở đâu rồi chứ.
- Em biết.- Tiểu Ân cười đáp.

Cậu không được thầy thích cũng không sao. Dù gì cũng có kịch hay để coi dài dài rồi. Tiểu Ân xin phép ra ngoài, hấn tiếp tục xem tài liệu. Đâu ai biết rằng khi một ai người đang vui mừng, một người tĩnh lặng nhưng một người đang trong trạng thái ngơ ngác, choáng ngợp. Nó đã nghe toàn bộ cuộc nói chuyện của hấn và Tiểu Ân. Hấn nói gì cơ hấn thích nó. Không thể nào tin được chuyện này một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tránh Né

Kể từ ngày hôm đó, nó luôn xin nghỉ tiết của hấn. Tiểu Ân biết thừa truyện gì đang xảy ra bởi vì cậu quá hiểu tính nó. Cái tính le te, tò mò từ hồi bé của nó không thể thay đổi. Tiểu Ân biết chắc khi hấn gọi cậu lên văn phòng nó sẽ lên lút đi theo nghe nén. Bởi vậy giờ đây Tiểu Ân đang rất vui vì mình đoán đúng.

Còn hấn cứ thấy tới tiết của mình là nó lại xin nghỉ. Ban đầu hấn nghĩ do nó mệt mà thôi nhưng càng về sau càng nhiều lần xin nghỉ. Kiểu này cô nhóc đã nghe nén cuộc nói chuyện của hấn và Tiểu Ân đây mà. Nó càng tránh nó nó càng cảm thấy thú vị.

Nó sau một thời gian đắn đo suy nghĩ và đã đi tới quyết định. Việc này không thể cứ lè tránh mãi đc, mình phải lơ đi mới có thể tập trung ôn thi. Nó cố gắng xoá đi mọi câu nói của hấn. Nó quyết định rồi không né tránh nữa mặc kệ hấn muốn gì thì muốn.

Tiết đầu tiên kể từ một tháng nó xin nghỉ tiết của hấn. Còn một tháng nữa thôi là thi rồi thật là nhanh quá. Nó thì vẫn vậy tóc đuôi sam, cặp kính 0°, đồng phục nhà trường đang chăm chú nghe bài giảng của hấn.

Một tháng hần không gặp nó cảm giác có gì đó mất mát. Đột nhiên hôm nay nó học tiết của hần khiến hần vô cùng ngạc nhiên. Thấy nó trong lớp chăm chú nghe giảng, hần ra đề nâng cao gọi nó lên bảng. Cả lớp lo sợ nó đã một tháng không học tiết của hần liệu có ổn không. Nó tự tin làm bài trong ánh mắt ngưỡng mộ của toàn thể lớp học. Hần nhếch môi cười không thể coi thường cô nhóc này được. Hần đâu biết chỉ rằng chỉ với một nụ cười của mình đã khiến cho trái tim của bao nhiêu thiếu nữ tan nát cõi lòng. Nó làm xong bài ngang nhiên đi qua chỗ hần nói nhỏ:

- Chiều này đừng dùng với em.

Hần nhìn sơ qua bài làm là biết nó làm đúng. Hết tiết hần cất vở vào cặp nói:

- Lớp trưởng cuối giờ lên gặp tôi.

- Dạ. -Nó thờ ơ đáp.

Lại là văn phòng chứa đựng nhiều căng thẳng. Mãi với công việc cũ của hần là ngồi xem hồ sơ. Những bước chân nặng như trĩ của nó từ xa lại gần. Thấy muốn gì đây hôm nay nó quay chờ lại tiết của mk nên muốn trêu chọc sao. Nó hít một hơi thật sâu, cùng với sự giút gìe quen thuộc khi giáp mặt với hần.

Cốc... cốc...

Hôm nay nó gõ cửa lạ nha. Hần cảm giác như chính tiếng gõ cửa ấy lại là bức tường ngăn cản hai người. Hần thuận tay gấp tài liệu trầm giọng nói:

- Vào đi.

Cạch.

Nó bước vào, vẫn vẻ sợ hãi khi giáp mặt với hần ở trong trường.

- Thầy gọi...gọi...em lên... có việc... gì?

- Tôi thấy em nghỉ tiết của tôi cả tháng nay mà làm bài khó nhanh và chuẩn xác hơn mấy bạn đi đầy đủ.

- Tại em... tự học... nâng cao.

- Tự học?

- Dạ em... đọc trước... sách đại học.

- Có tính cầu tiến.

- Em cảm ơn thầy. Không có việc gì em đi trước.- Nó quay mặt đi.

Vừa ra đến cửa nó bị một lực từ xa kéo lại áp lưng vào tường. Nó nhìn hần.

- Thầy... muốn... làm gì?

- Em bỏ điệu bộ đó đi tôi không thích.

- Kệ thầy. Không có việc gì em đi trước đây. - Nó gạt tay hần ra.

- Tôi nói cho em biết. Em có chồn thì đừng mong thoát khỏi tôi. - Hần ghé sát vào tai nó nói.

- ...- Nó bỏ đi.

Hần quay về chỗ ngồi với nụ cười mang sự hài lòng nhưng chẳng mấy chốc nó lại tắt đi. Một cậu học sinh từ ngoài bước vào.

- Thầy cần em giúp không?

- Có chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Dâu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Kế Hoạch Bắt Đầu

Chap 24: kế hoạch bắt đầu

Tại nhà của nó

Nó và Tiểu Ân ngồi ôm đống đồ ăn vặt và xem tv. Lâu lâu nó hay gọi cậu đến để nói chuyện. Bình thường cứ có đồ ăn là nó nói liên mồm vậy mà hôm nay nó ngồi nhìn tv một cách vô hồn. Tiểu Ân kê lắc đầu rồi thở dài. Nó biết Tiểu Ân đang chế nhạo nó một cách khôn khéo liền nói:

- Nói!
- ?_ Tiểu Ân ngo ngoác.
- Đang nghĩ gì mà thờ dài.
- Haiz. Bỏ nhìn ra sao?
- Đừng coi thường ta.
- Bỏ nghĩ như thế nào về thầy.
- Độc đoán, lạnh lùng, coi mình là nhất. Không hiểu suy nghĩ người khác.
- Bỏ có ác cảm với thầy à?
- Sao hỏi thế?
- Nghe câu trả lời là biết.
- Uk.
- Thằng trước thầy gọi tôi nên phòng nói chuyện bà muốn biết nói gì không?
- Nói gì?_ nó giả ngây.
- Thầy nói là thầy thích...

Rầm

Tiểu Ân chưa nói hết câu, nó đập bàn rầm rầm ỏ lên lầu. Cậu cười đắc ý. Tiểu Nhi ơi Tiểu Nhi cuối cùng cô cũng ngày hôm nay. Thầy à thầy thật đáng cấp. Tiểu Ân bước lên phòng nó. Vào tới phòng thấy nó ôm gối mà đấm, cái gối có tội tình gì cơ chứ. Tiểu Ân dựa cửa nói với nó.

- Tha cho cái gối đi nó có tội tình gì đâu.
- Còn gờn nó liếc cậu.
- Có việc gì mà nổi cáu ghê vậy?
- Còn dám hỏi.
- Dạ. Em đâu có dám.
- Muốn gì nói mau.
- Mai tôi tính đưa bồ đi chơi.
- Mai ta đợi mày.
- Được. Tôi về đây.
- Bye.
- Bye.

Tiểu Ân ra khỏi nhà nó vội gọi cho số máy lạ. Người đàn ông lạnh lẽo nhấc máy.

- Thỏ con sắp bầy.

- Như kế hoạch ban đầu.

- Dạ.

Ngày hôm sau, Tiểu Ân lái xe qua đón nó đi chơi. Nó ăn nay ăn nấn có chút cá tính. Vừa ngồi vào xe hỏi:

- Đi đâu.

- Công viên.

- Được.

Xe chuyển bánh đến công viên. Trên xe Tiểu Ân vừa lái vừa nói:

- Tôi mới biết một tin bô có muốn nghe không?

- Nói.

- Theo thông tin cập nhật được thì hôm nay thầy sẽ đi chơi với mọi nơi tị cô gái.

- Uk.

Nó thờ ơ trả lời nhưng trong thâm tâm lịj bao suy nghĩ hiện lên. "Đi chơi hai từ này lại đập vào tai nó. Đã tự nhắc nhở lòng mình rằng không được nghĩ tới người đó mà sao hình ảnh người đó luôn hiện hữu trong tâm trí nó. Bao câu nói của người đó lại hiện về mỗi khi nó nhớ. Vậy mà hôm nay người đó lại đi chơi với một người khác mà không phải là nó. Cái đó đáng nhẽ ra nó phải rất vui vậy tại sao trái tim của nó lại quặn thắt. Không lẽ... không... không.. không thể nào. Tại sao lại như vậy được.

Xe tới nơi, Tiểu Ân nói với nó.

- Bô mua vé vào trước đi. Tôi đi cất xe và sẽ mua vé vào sau.

- Uk.

Nó đi về chỗ bán vé và cũng là lúc Tiểu Ân nhắc điện thoại gọi đi.

- Mục tiêu xuất hiện.

- Kế hoạch đang thực hiện._ Giọng nói của người hôm qua lại vang lên.

Tút...tút...

Đầu dây bên kia ngắt kết nối. Tiểu Ân quay xe ra về, gửi tin nhắn đã soạn trước đi. Hôm qua cậu nhận được một cuộc gọi khẩn lên phải đi nhưng cố tình không nói cho nó biết.

Lúc này trong công viên, nó nhận được tin nhắn của Tiểu Ân.

[Bô chơi một mình đi nha. Có việc đột xuất của phía kia phải đi trước. Đừng quá lo tôi lo là đủ rồi]

[Ồn]

Một từ đủ để Tiểu Ân hiểu ý của nó. Nó cất quay mặt đi đột nhiên gương mặt quen thuộc hiện ngay trước mặt nó. Mọi thứ chuyển động như bình thường chỉ có nó và người đó đứng im mà nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Đau

Giữa dòng người đông vui tấp nập một cô gái cá tính đứng nhìn chàng trai thư sinh. Chàng trai cười như đoán được rằng sẽ gặp đc cô gái. Mọi suy nghĩ cứ ùa về trong nó. Dòng suy nghĩ của nó bị cắt đứt bởi một cô gái. Cô gái chạy tới khoác tay hấn thân mật nói:

- Anh à! Sao còn chưa vào đưngns đợi em sao?

Nghe được cái giọng thân mật đó trái tim của nó như có một cái gì đó nắm chặt khiến nó khó thở. Nhưng nó vẫn quay mặt đi như không nhìn thấy gì. Hấn thấy nó bỏ đi như có thể đoán được mọi thứ sẽ xảy ra. Thấy nó bỏ đi cô gái nói:

- Ca này khó.

- Không khó sao được.

- Đi- Cô gái lôi hấn đi.

Nó cứ làm cái gì thì cô gái và hấn làm cái đấy. Mọi hành động nó nhìn thấy như kiểu đang chêu chọc nó. Nó đi chơi tàu lượn siêu tốc, không hiểu sao tự dưng nước mắt rơi, nước mắt thẳm lặng. Hấn với cô gái chơi cùng lướt với nó, ôm hấn la hét như chú thỏ con sợ hãi cần đc chăm sóc.

Nó đi ăn họ cũng theo, hai người đó tình cảm gấp cho nhau ăn. Thấy cảnh đó đột nhiên nó thấy cô đơn khôn cùng. Cô gái đi wc, hấn vội đứng dậy ngồi xuống chỗ nó đang ngồi.

- Em cũng ở đây sao?

- Cái đó phải là em hỏi mới đúng- nó nói chuyện một cách vô hồn

- Hôm nay, em sao vậy.- hấn nhìn vào đôi mắt nó cảm thấy lạnh toát sống lưng.

- Em bị làm sao?- nó hỏi lại hấn.

- Em rất khác.- hấn đưa chắm vào mặt nó.

Tay hấn liền bị nó gạt ra như muốn tránh né.

- Thầy không sợ bạn gái giận sao?

- Bạn gái nào?

- Còn ai ngoài cô gái đi cùng thầy.

- Con mắt nào cho em thấy đó là bạn gái thầy sao?

- Ý thầy là không phải?

- Phải chứ! - giọng cô gái lạnh lạnh phát ra.

- Vậy sao.- nó thờ ơ nói.

- Bé cưng à! Em quen bạn trai chị sao?

- Thầy em.

- Anh à. Anh dạy một cô gái đáng yêu như vậy không lẽ anh tính bỏ em- Cô gái quay qua thân mật nói với hấn.

- Không sai.- Hấn thẳng thừng đáp.

- Anh thật nhẫn tâm- cô gái đánh hấn một cách tình cảm

Những hành động câu nói của họ cứ coi như nó là người vô hình, người không cảm xúc. Nực cười con người ai cũng có cảm xúc, hấn có biết rằng trái tim nó đang đau lắm không? Có lẽ nó thích hấn thật rồi không cảm giác đau đó không phải là thích mà là yêu. Nó vẫn giỏi che giấu cảm xúc của chính mình phải đi mau thôi không nó sẽ khóc mất.

- Hai người nói chuyện em đi trước.

Vừa ngắt lời nó đứng dậy xoay mặt đi nhưng không hiểu sao nó đã khóc. Mọi cử chỉ của nó đều bị hấn thu vào tầm mắt ngay cả giọt lệ cũng rơi vòng lòng bàn tay hấn. Hấn vội chạy đuổi theo vì biết rằng không thể để nó đau lòng thêm được nữa.

Nó chạy thì nước mắt cứ tuôn ra. Tại sao tại sao chứ. Nó đau rất đau trái tim nó như đang bị ai đó cầm dao đâm phải. Nó bị một cánh tay nắm lấy là

hắn.

Hắn đuổi theo nó mà thấy sao lòng bất an. Hắn khóc tìm hắn đau theo, nó đau bao nhiêu thì hắn đau gấp bấy nhiêu. Một cô gái có dáng quen thuộc đang chạy. Đúng chính là nó, hắn nắm lấy tay nó thì đập vào mắt là hàng lệ rơi vẫn rơi. Hắn cầm khăn tay lau nước mắt cho nó thì bị nó gạt phắc đi. Hắn liền nói giọng nhẹ đi:

- Em đừng khóc nữa có được không?
- Em khóc liên quan tới thầy sao?
- Liên quan chứ nó làm trái tim của tôi đau.- Hắn đập tay nó lên lồng ngực mình.
- Tại sao??
- Vì chính em là người nắm giữ trái tim.

Nghe được câu nói đó cô càng khóc ghê hơn. Dưới ánh mắt bao nhiêu người hắn nói tình cảm với cô. Một giọng nói trong trẻo phát ra:

- Chị xinh đẹp ơi sao chị lại khóc?

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Cô Bé Đáng Yêu

Giữa công viên giải trí một đám đông vây quanh cười cười nói nói, có người xen lẫn sự ngưỡng mộ, một chút sự ghen tỵ. Một cô bé đáng yêu đang ôm trên tay một chú gấu Teddy, đôi mắt long lanh nhìn cô nàng đang khóc và anh chàng đứng cạnh đó.

- Chị xinh đẹp ơi! Sao chị lại khóc?

Nó ngồi xuống nhìn cô bé. Như lần đầu gặp mặt, nó vẫn cười tươi nói chuyện với cô bé mặc dù trên khóe mi vẫn còn những giọt lệ trong suốt. Hắn khẽ cười, không ngờ tên đó lại tới nhưng không được bao lâu hắn lại đảo mắt về phía nó.

- Em gái bé nhỏ lại đi lạc nữa sao?- Nó cười cầm tay bé gái
- Không ạ! – Cô bé lắc đầu rồi đưa tay lau nước mắt cho nó
- Vậy sao em lại ở đây?
- Dạ. Tại ba em mới đi công tác về nên dẫn hai mẹ con em đi chơi. Mà sao chị xinh đẹp lại khóc vậy?- Cô bé ngây ngô nói.
- Chị không sao! Chỉ là hạt bụi đáng ghét bay vào mắt thôi. – Nó vừa rụi mắt nó vừa nói.
- Không đúng! – Cô bé vội ngược mắt lên nhìn hắn. “ ‘Chú xấu trai’ sao chú lại dám bắt nạt chị xinh đẹp của cháu. – Cô bé bĩu môi.

Hắn ngồi xuống cạnh nó rồi véo má cô bé đáng yêu đang ra vẻ hỏi tội hắn.

- Cô bé nhỏ, thật là quá đáng rồi! Anh chỉ làm cô nhóc ngỗ nghịch của mình có rơi nước mắt chút xíu mà đã bị gọi là ‘chú’ không những thế còn ‘xấu trai’.

Hắn vừa ngắt lời, đã bị nó quýt xéo một cái rợn xương sống. Còn cô bé nghe xong liền hát hàm phẫn bác.

- Hừ. Chú làm chị xinh đẹp của cháu khóc nên chú rất chi là XẤU TRAI, không thể nào đẹp được.

Cô bé vừa nói xong, nó liền phì cười rồi véo má nó.

- Đáng yêu quá đi. Chị nói là chị không sao mà!
- Chị xinh đẹp à! Đừng lo. Em sẽ đòi lại công bằng cho chị. – Cô bé âu yếm ôm nó nói.
- Đòi lại công bằng cho chị bằng cách nào? Nó ôm lại cô bé rồi thì thầm

Nó vừa ngắt lời, cô bé thoát ra khỏi vòng tay của nó, liền dang tay che chắn cho nó và nhìn lên hắn rồi nói:

- “Chú xấu trai” không được bắt nạt chị của cháu
- Nào có ai dám bắt nạt cô nhóc đó.
- Vậy tại sao chị cháu lại khóc?
- Anh nào biết.
- Nói dối. – Cô bé trừng mắt nhìn.
- Em đi mà hỏi chị xinh đẹp của em. – Hấn nhìn nó.
- Chị dẫn em đi mua kem nha! – Nó vội né ánh mắt của hấn.
- Dạ. – Cô bé tươi cười đáp.
- Chúng ta còn chưa nói xong đâu. – Hấn kéo tay nó lại.
- (cười) Em có chuyện gì nói với thầy sao? – Nó gỡ tay mình ra rồi quay đi.
- Tất nhiên.
- Sao chú lại trêu chị của cháu? – Cô bé ngược mắt phụng phịu nói.
- Thế ai là người dạy cô bé lanh lợi của anh mấy câu vừa nãy thế.
- Đâu ai dạy cháu đâu. – Cô bé ngây thơ đáp.
- Bé ngoan không được nói dối đâu nhé. – Hấn nhìn cô bé.
- Cháu... cháu... – Cô bé ngập ngừng nói.
- Thầy... – Nó chưa kịp nói đã bị một giọng khác chen vào.
- Cái tên kia, sao lại bắt nạt con gái cưng của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Dầu Gầu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Mắc Mưu

Trong đám đông phát ra tiếng nói của một người đàn ông. Trên tay phải cầm cây kẹo bông tay, tay trái nắm tay một cô gái xinh đẹp. Cũng chẳng phải ai xa lạ đó chẳng phải là người đã đi cùng hấn trong lần đầu tiên gặp hay sao? Tại sao anh ta lại ở đây? Cô gái kia là ai? Bắt nạt con gái là sao?

Anh Duy đến đưa cho cô bé cây kẹo bông rồi xoa đầu, cười tươi nói:

- Minh Nhi của ba ba con làm tốt lắm
- Cảm ơn ba ba nhiều.- cô bé cười rồi hôn lên má ba ba mình.

Anh quay sang nhìn thẳng bạn mình về mặt trách móc nói:

- Bắt nạt con gái cưng của tôi vui lắm à?
- Vui.
- Chú “xấu trai” đáng ghét.- cô bé phồng má với hấn rồi quay sang nó- Chị xinh đẹp, chú xấu trai bắt nạt em.
- Vậy kêu ba em giúp em đòi lại công bằng đi. Chị thực lòng không giúp được em đâu cô bé của chị.
- Chào nữ anh hùng.- Anh Duy quay ra chào nó.

- Chào anh.- nó đáp.

- Em sao quen con gái cưng của tôi hay vậy?

- Lần trước tôi có gặp em ấy ở

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Mắc Mưu

...- Rất thích.

- Chị xinh đẹp nói rất thích ai cơ?- cô bé hỏi lại.

- Thích... thích ai?

Anh Duy cầm tay vợ cười thầm. Con gái cưng của bố con giỏi lắm. Minh Nhi nhìn nó về ngơ nhắc liền hỏi:

- Chị xinh đẹp không nhớ gì sao?

- Không nhớ. - nó thẳng thừng trả lời.

Một người nào đó đứng nhìn nó nói chuyện với cô cháu gái tinh quái của mình đành than thầm. Sao cô nhóc đó có thể vô tâm nhè vậy cơ chứ. Cộng thêm đôi mắt đầy sự đồng cảm của Minh Nhi khiến trong lòng hần đây ai oán.

- Chú xấu trai nghe thấy chưa? Chú sống thế nào mà khiến người ta vừa một giây trước nói thích chú mà một giây sau đã quên là sao?

- Chú nào có biết.

Trong lúc đó, nó đang nhớ lại cuộc nói chuyện của mình với Minh Nhi. Tâm trạng nó đầy ai oán. Không thể nào? Sao có thể nhè thế được? Nó nói thích hần sao?

Thấy vẻ mặt ngờ nghệch của nó, hần liền nói:

- Nhớ rồi à?

- Nhớ rồi.

Sau một hồi chiến tranh tư tưởng nó quyết định đã phóng lao thì phải theo lao. Chuyện này có chối cũng không được bởi người không nên nghe cũng nghe rồi.

- Nhớ cái gì?

- Nhớ rằng em nói thích thầy.

- Thích tôi.

- Đúng. Thì sao.

Nói xong nó liền bỏ đi, hần lắc đầu vội chạy theo:

- Nhóc à em thua rồi.

Khi hai người chạy đi Minh Nhi lon ton chạy theo nhưng chưa được bao lâu thì bị ba bắt lại. Anh Duy bế con gái lên rồi véo mũi cô bé một cái.

- Con tính đi theo hai người họ làm gì? Con tính làm kì Đà cán mũi đấy à! Không lẽ con không muốn chú xấu trai lấy chị xinh đẹp của con.

- Tất nhiên là con muốn.- cô bé chu môi nói, rồi quay sang mẹ mách- Mama, baba bắt nạt con.

Người phụ nữ cười dịu dàng xoa đầu con gái rồi véo má chồng mình, nhẹ nhàng nói:

- Thôi hai ba con không đùa nữa. Chúng ta đi chơi thôi.

- Tuân lệnh mama./ Tuân lệnh bà xã.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Đầu Gấu! Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.